

Jsou snad důchodci škodnou? Šichtařová žasla nad objevy Ústavního soudu

- editor007 | 29. ledna 2024

ČESKO: INVENTURA MARKÉTY ŠICHTAŘOVÉ Ústavní soud rozjásal vládní politiky tím, že odmítl stížnost poslanců hnutí ANO na nižší valorizaci penzí. „Nesouhlasím s tvrzením, že stát na to nemá. Jak na to může nemít, když má na to, aby miliardami korun živil neziskovky, které žvaní o nerůstu? Nesouhlasím s ústavními soudci, že pokud by stížnost nesmetli ze stolu, stala by se hospodářská škoda. Jsou snad důchodci škodnou?“ podivuje se v reakci pro ParlamentníListy.cz Markéta Šichtařová s tím, že podle stejné logiky by mohla tvrdit, že nebude platit daně, protože placením daní si „působí škodu“.

Začnu třemi sděleními. Ústavní soud odmítl stížnost poslanců hnutí ANO na nižší valorizaci penzí. „V opačném případě by tuto valorizaci nynějším penzistům musely zaplatit jejich děti a vnoučata, protože důchodový systém na to nemá peníze,“ uvedl hlavní ekonom společnosti Cyrrus Vít Hradil. Podle analýzy francouzské společnosti Natixis, která pravidelně sestavuje tzv. Global Retirement Index (globální důchodový index), byla Česká republika za rok 2022 v tomto žebříčku čítajícím 150 zemí na desátém místě. Dá se po jejich přečtení říci: Konec dobrý, všechno dobré?

Ne, není to dobré. A nesouhlasím s panem Hradilem. Nesouhlasím s tvrzením, že stát na to nemá. Jak na to může nemít, když má na to, aby miliardami korun živil neziskovky, které žvaní o nerůstu?

Nesouhlasím s ústavními soudci, že pokud by stížnost poslanců nesmetli ze stolu, stala by se hospodářská škoda. Jsou snad důchodci škodnou? Ne! Jak se může stát „škoda“, když někdo jedná podle zákona? To bych podle stejné logiky mohla tvrdit, že nebudu platit daně, protože placením daní si „působím škodu“ – to totiž z výroku soudu vyplývá.

Ústavní soud tu je od toho, aby řešil, zda právní norma je, či není v souladu s Ústavou; ne aby posuzoval, co je, či není ekonomicky správně, tam jeho pravomoc nesáhá. Zde podle mne soud svou pravomoc překročil, protože se pustil do exekutivní moci a začal posuzovat ekonomickou oprávněnost vládního opatření, namísto aby posuzoval jeho ústavnost.

Tvrdím, že stát na důchodce peníze má, jenom je prachsprostě vyhazuje na nesmysly, kterých si váží víc než důchodců.

Seznam Zprávy upozornily, že premiér Petr Fiala ve svých majetkových přiznáních neuvedl, že byl vlastníkem podílu v Podnikatelské družstevní záložně. Předseda vlády to označil za svou chybu, když si neuvědomil, že účet v družstevní záložně znamená nějaký podíl. Mě na jeho zdůvodnění zaujalo, že chtěl „diverzifikovat zdroje“, protože obvykle se diverzifikací míní rozložení peněz mezi různé typy investic, jako jsou akcie, dluhopisy a nemovitosti. Jakou výhodu představuje rozložení českých korun do více peněžních ústavů?

Tak například tím můžete diverzifikovat riziko z pádu nějakého bankovního ústavu, můžete cílit na vyšší úrokovou sazbu výměnou za vyšší riziko... Já bych tedy panu premiérovi s diverzifikací poradila trochu jinak, kdyby se mě zeptal na své investice, ale nezeptal se.

Jinak ale zrovna v tomto případě v rámci objektivit by se moc do hloubky nevyjadřovala, protože o tom případě zase tolik nevím. Nevím tedy, zda tam jsou, či nejsou, nějaké další souvislosti.

Petr Fiala také vystoupil s hlavním projevem na konferenci připomínající, že letos uplyne 20 let od našeho vstupu do EU. Ocenil, že Evropská unie zvládla správně reagovat na krize - na pandemii covidu, válku na Ukrajině i na energetickou krizi. Podle něj je úkolem odpovědných politiků v nadcházejících volbách ubránit základy unijní spolupráce před populismem a extremismem, které nás přímo ohrožují. Pokud prý nebudeme obezřetní, Evropská unie se nám může rozpadnout pod rukama. Je namístě chvála Unie za zvládnutí tří zmíněných krizí, a není rozpad EU pod rukama jen planým strašením?

Tak, mě by rozpad EU docela potěšil. Tolik věcí by se zjednodušilo! Ale, bohužel, se obávám, že to je to poslední, co je EU ochotná připustit.

Pokud jde o „krize“, tak krize z těchto situací udělala právě Evropská unie. EU, a obecně moc států, z virové pandemie učinila krizi. A energetickou krizi působí EU svou zelenou ideologií a ničením energetických zdrojů. Populismus má EU ve své DNA a za extremismus je označován jakýkoliv nesouhlas s tímto populismem.

Evropská unie, do které jsme vstupovali, byla docela jiná než dnešní EU. Když jsme hlasovali o vstupu, skoro nikdo si neuměl představit, jaké ideologii EU podlehne a jak dramaticky začne ubývat lidských svobod. Moc si přeju, aby nám Argentina ukázala světlo na konci tunelu a předvedla nám, že se to dá i zvrátit.

Prezident Petr Pavel přišel do Senátu vyzvat jeho členy, aby schválili Úmluvu Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí. Ti ho však nevyslyšeli a tzv. Istanbulskou úmluvu neschválili. „Je to mezinárodní ostuda. Fakt mě to štve a mrzí, protože dáváme ženám a dívkám velmi špatný signál, že nepovažujeme za potřebné chránit oběti domácího násilí,“ reagoval ministr pro evropské záležitosti Martin Dvořák. Odpůrcům úmluvy vadilo to, že pracuje s pojmem gender a skrytě prý narušuje tradiční strukturu rodiny. Je nadbytečná, poněvadž násilí na ženách řeší české právo, jak tvrdí její kritici, nebo je v Česku zapotřebí?

Istanbulská úmluva není jen nadbytečná; když je něco nadbytečného, tak je to zbytečně navíc. Istanbulská úmluva je škodlivá a kontraproduktivní, protože do záminky údajného násilí na ženách halí genderovou ideologii. Násilí je v našem právním řádu trestné už dneska, proto další úmluvu nepotřebujeme. Co ale potřebujeme, je postavit hráz ESG ideologii, která se snaží dětem indoktrinovat představu, že neexistují pohlaví, neexistují přirozené rodinné vztahy, že lidé musí být atomizováni a vyrvaní z tradičních mezilidských struktur. Právě to je skrytým cílem Istanbulské úmluvy. Ukázalo se, že Senát skutečně má jako ústavní pojistka smysl.

A jen tak mimochodem, žádná slovní deklarace nikdy nikde oběti domácího násilí nepomohla. To, co oběti domácího násilí jako jediné může pomoci, je fungující síť nejlépe rodinných vztahů. Pokud oběť nemá rodinu, tak alespoň dobří přátelé, na které se může spolehnout - jen blízcí lidé, kterým na oběti záleží, a na které se oběť sama může spolehnout a může se jim svěřit, ji mohou zachránit.

Jakékoliv deklarace jsou úplně k ničemu, i kdyby jejich cílem byla skutečně pomoc obětem násilí, a ne jako v tomto případě vytvoření trojského koně pro genderovou ideologii. Jakmile už násilí musí řešit stát, jakmile se dostane na policii, k soudům - je už pozdě. Je to tvrzení proti tvrzení, a to si pište, že psychopati a manipulátoři, kteří jsou domácími agresory, to mají setsakra dobře zinscenované, aby své okolí tak zmanipulovali, že situaci navenek dokonale převrátí a sami se začnou stylizovat do role údajné oběti a ženu začnou stavět do světla dominantní potvory, která je týrala a která se jim snaží bůhví za co mstít! To je totiž podstatou manipulátorů a psychopatů.

Takže opakuji: Domácí násilí je neřešitelné skrze jakékoliv deklarace, zákony, právní postihy, státní represí. Přesně naopak - aby oběť našla sílu vzepřít se domácímu násilí a utéci, musí mít kolem sebe

funkční síť sociálních vztahů, což je přesně v rozporu s atomizací společnosti, o kterou se Istanbulská úmluva snaží.

A věřte mi, že zatraceně dobře ze svého blízkého okolí vím, o čem mluvím.

Před dvěma týdny jsme se bavili o masívních protestech zemědělců v sousedním Německu. Pozadu nechtějí zůstat ani jejich kolegové ve Francii, kteří ve čtvrtek zablokovali dálnice po celé zemi a vysypávali bedny s dováženým zbožím ve snaze upozornit na cenové tlaky, vysoké daně a regulace, kterým čelí. Pokud se naplní obavy prezidenta Emmanuela Macrona, že zemědělci jsou rostoucím voličským elektorátem krajní pravice pro červnové volby do Evropského parlamentu, a k něčemu podobnému by došlo i v Německu, mohlo by se politické kyvadlo v Bruselu protestními stranami obou unijních mocností vychýlit na opačnou stranu, než na které už dlouhá léta je?

Tak především si ujasněme, že výraz „krajní pravice“ je jenom bezobsažnou nadávkou. „Pravice“ znamená politický směr usilující o slabý stát, silný soukromý sektor a nízké daně. A tohle fakt není to, co zemědělci chtějí. Emmanuel Macron tedy pouze uměle nálepkuje lidi, kteří se pokoušejí ubránit si své živobytí, aby proti nim poštvál zbytek společnosti.

Zemědělci po celé Evropě čelí obrovskému ideologickému, politickému tlaku. Ničí je Green Deal, ničí je drahé energie, oni jen chtějí přežít. V Dánsku například probíhá ve slabším odvaru analogie „rozkulačování“, které se dělo u nás v 50. letech. Fascinuje a děsí mě, že dneska skoro každý chápe, že tlak na československé zemědělce v 50. letech byl čistokrevné zlo, ale stejní lidé odmítají vidět, že zcela stejné zlo, jen pod jinou vlajkou, se děje dneska. Vlajka je sice jiná, tehdy byla komunistická, dneska je to vlajka ESG a Green Dealu, ale ideologie je velmi podobná: Kolektivismus jako kolektivismus.

V ohni skončila většina letošních kalendářů pražské Dukly. Armádní sportovci v něm vyfocení měli na pažích vyobrazený protiatomový znak, který v 60. a 70. letech představoval odpor proti americké válce ve Vietnamu, ale zároveň ho mělo ve štítě i „květinové hnutí“ hippies. Za likvidací kalendářů je rozhodnutí náčelníka Generálního štábu Karla Řehky, podle něhož není vhodné používat symboliku skupin, které odmítají válku. „Když se v rádoby demokratické zemi pálí knížky nebo kalendáře kvůli symbolu míru, tak je to hysterie, propaganda, omyl, chyba, nesoudnost, vlastní gól, nebo co?“ ptal se v reakci pro iDnes fotograf Filip Komorous, autor kalendáře. Nepřipadá vám až naivní pohled fotografa oproti světu válekyčtivého generála?

Tuhle kauzu jsem od základů nepochopila. Anebo možná se můj racionální rozum vzpírá ji pochopit, ačkoliv intuitivně už vím, že pálení knih coby symbol všech totalit je zpět.

[ZDROJ](#)